

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti 1/2013

Kaukopartiohiihto mittasi myös taitoluistelijan kykyjä 8

Erikoistoimintaharjoitus aktivoi Käki ja Wellamo-osastot 12

Petri Ruusunen ja Arto Tapiomaa luotsaavat huoltojoukkuetta pitkällä kokemuksella 14

JUURI OIKEA AIKA

Alkukevällä on hyvä hetki aloittaa valmistautuminen marssikauteen ja osallistua harjoitusmarsseille s. 12

TÄSSÄ NUMEROSSA:

VARMISTIN NRO 1

15.3.2013
5. vuosikerta

SISÄLTÖ

Päätoimitus 3

Aluetoimisto 4

Varapäällikkö 5

Erikoistoimintaharjoitus 6

Kaukopartiohihto 2013 8

Tulevia tapahtumia 9

Lyhyesti 10

Varmistin-yhdistys 11

Marssi - kävelyn sotilaallinen muoto 12

Huoltojoukkueesta esittelyssä Petri Ruusunen ja
Arto Tapiomaa 15

**S. 12 Evästystä
marssikaudelle
2013 -liikkeelle!**

**S. 6 Osastot Käki ja
Wellamo vauhdissa
rakennuksissa**

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy 19.6.2013. Aineisto sitä varten on toimitettava 12.6.2013 mennessä.

ISSN-L 2242-4679

ISSN 2242-4679

Päätoimittaja

Kaarina Honkalampi
kaarina.honkalampi@maakuntakomppania.fi
044 555 2799

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Puheenjohtaja Hannu Tukia
hannutukia@live.fi
045-6356195

Jäsenrekisteriasiat

Timo ja Margit Vento

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite Hennalankatu 259
0299 484 133 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö

yliluutnantti Timo Matilainen
0299 484 133
timo.matilainen@maakuntakomppania.fi

Päivystäjä

040 775 8992
paivystaja@maakuntakomppania.fi

Komppanian toimisto

Hennala, rakennus 22
Avoinna keskiviikoina 16.30-17.30

Painopaikka

Padasjoen kirjapaino

Kannen ja sisäkannen kuvat Kaarina Honkalampi

HEIA HEIA

HUKKAA AIKAASI LIIKUNTAAN

AURINKO PAISTAA ja pakkasta on kymmenisen astetta. Autoja, hiihtäjiä ja kannustajia puikkelehtii toistensa lomassa Hämeenkyrön lentokentällä. Alkamassa on Pirkan hiihdon kevyempi versio, Puoli-Pirkka, jossa sivakoidaan 45 kilometrin matka Hämeenkyröstä Teivon raviradalle Tampereelle. Itselleni hiihtotapahtuma on ensimmäinen sitten Kansallisosakepankin hiihtokisojen vuonna 84. Ne kisat voitin, nyt olen tullut lähinnä voittamaan itseni. Napsautan monoihin kiinni sukset, jotka ostin itselleni joululahjaksi kymmenen vuoden hiihtotauon jälkeen. Treenikertoja ennen Pirkkaa on ehtinyt kertyä 15 ja luisteltuja kilometrejä reilu 150.

Ensimmäiset kymmenen kilometriä miekkailen muiden mukana yrittäen olla takertumatta kenenkään suksiin tai sauvoihin. Lunta on kauniista säästä huolimatta hieman liikaa -viime hetkiin asti jatkunut lumisade on muuttanut reitin melkoiseksi puuroksi. Silti hiihto on sujuvaa -ainakin alkuun. Törmään kokemattomuuttani ongelmiin huoltopisteillä ja matkan aikana tankkauksessa -miten saada temppuittua taskusta energiageeli, kun käteen on sidottu sauva ja hanskakin vie osan näppäryyttä? Samasta syystä myös kaikki nesteet tahtovat valua mukista muualle kuin suuhun.

Etukäteen jännitin eniten matkan vaativinta laskua. En tietenkään anna itselleni lupaa ohittaa mäkeä vieressä kulkevaa hiekoitettua kävelyreittiä pitkin. Jalat tutisten alan aurata alas muistaen luisteluaikaiset neuvot joustavista polvista. Pääsen jo puoleen väliin kun ohitseni suhahtelee parempia laskijoita ja keskityn sekunnin liikaa heidän ihailuunsa -omat suksien kärjet ovat jo ristissä ja sukellan tyylikkäästi metsän puolelle paksuun hankeen.

Siinä suunnilleen mukavin osuus. 26 kilometrin kohdalla reidet alkavat krampata. Lasken jäljellä olevia kilometrejä ja hiihdän eteenpäin. Välillä krampit hellittävät palatakseen sitten uudelleen eri kohtaan, onneksi useimmiten toinen jalka toimii paremmin kuin toinen. Jokainen jaloissa oleva lihas on välillä kuin tulella, nousuissa allani on kaksi puujalkaa ja laskuissa pelkään, kuinka tunnottomat reidet kantavat. Keskeyttäminen ei ole vaihtoehto, päätän hiihtää maaliin vaikka haarakäyntiä.

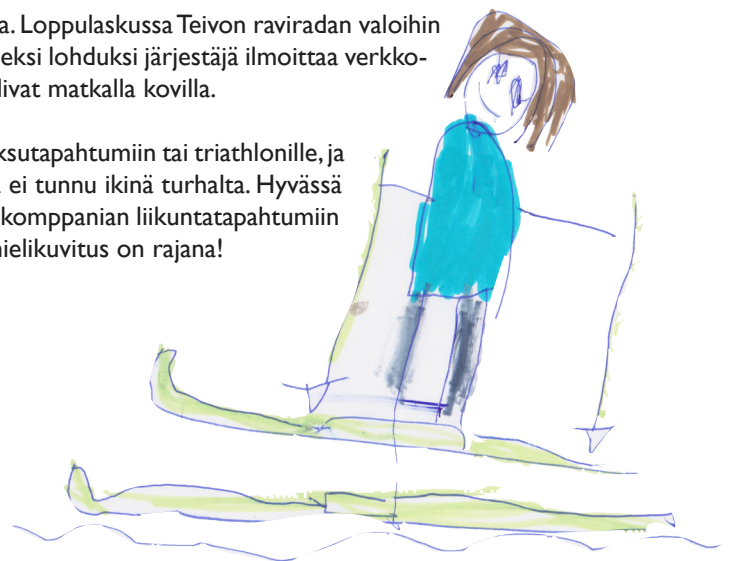
Ja maaliinhan pääsen, ajassa 4:30 ja sijoitukseni on 94. omassa sarjassa. Loppulaskussa Teivon raviradan valoihin tunne on mahtava -kaikesta huolimatta sinnittelin koko matkan! Pieneksi lohduksi järjestäjä ilmoittaa verkkosivuillaan, että keli oli kaikkien aikojen raskain ja että kokeneetkin olivat matkalla kovilla.

Nyt ovatkin sitten jo mietinnässä tavoitteet kesäksi -osallistuako juoksutapahtumiin tai triathlonille, ja minne suuntautuu fillarimatka tänä vuonna? Liikuntaan käytetty aika ei tunnu ikinä turhalta. Hyvässä kunnossa maatakin jaksaa puolustaa paremmin -muistakaa osallistua komppanian liikuntatapahtumiin ja kuntotesteihin. Vaihtoehtoja on paljon ja vain oma aktiivisuus ja mielikuvitus on rajana!

Liikunnallista kevättä toivottaen,

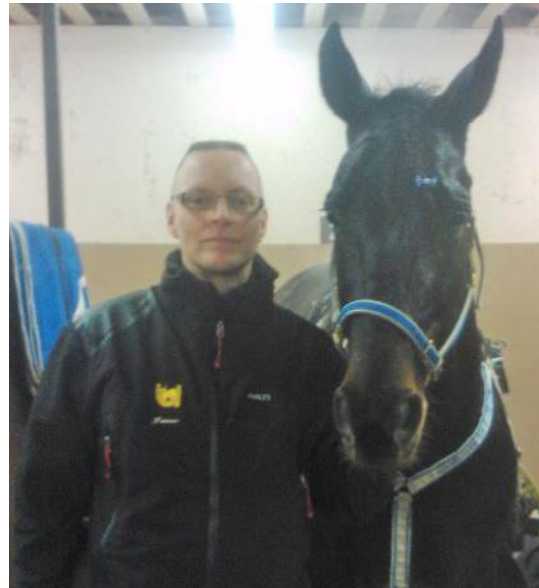
Kaarina

<http://www.heiaheia.com/user/KaarinaHoo>

Kuva Topi Honkalammi 6 v.

SUUNNITTELU

etenee

PUOLUSTUSVOIMAUUDISTUKSEN KÄYNNISTÄMÄ suunnittelu etenee Pääesikunnan johtamana suunnitteluprosessin mukaisella tavalla. Näin mittavan muutoksen toteutuksen suunnittelu ei tapahdu hetkessä, eikä saakaan tapahtua. Kaikkihan me tiedämme, mitä hättäilemällä syntyy.

Aluetoimiston henkilöstöä on jo osallistunut tulevan Hämeen aluetoimiston normaaliolojen sekä poikkeusolojen toiminnan suunnitteluun. Normaaliolojen toimintojen suunnittelu alkaa olla loppusuoralla ja poikkeusolojen suunnittelu hyvässä vauhdissa. Kuten jo totesinkin, suunnittelu etenee suunnitteluprosessin mukaisesti. Poikkeusolojen suunnittelu ei ole vielä edennyt paikallistasolle. Meidän täytyy vain kärsivällisesti odottaa, kyllä meidän aikamme osallistua uuden suunnitteluun vielä tulee. Pidämme teidät tietoisina toiminnan etenemisestä ja tiedotamme, kun tiedotettavaa on. Hyvät päijät-hämäläiset maanpuolustajat, kärsivällisyyttä, kärsivällisyyttä, aikamme iskeä tulee vielä.

Tämän vuoden harjoitustoiminnassa ylläpidetään saavutettua tasoa ja luodaan pohjaa tulevalle. Ensi vuoden harjoituksissa voimme jo keskittyä uuden ”konseptin” mukaiseen toimintaan, sillä silloin meillä on jo käytössämme riittävästi perusteita.

Vähäsen tässä yhteydessä voi kyllä yhdestä keskeneräisestä ja vielä päättämättömästä asiasta, hevost miehiltä kuuluna, mainita. Talleilla nimittäin puhuttiin, että ratsuväen pitkä perinteet tulisivat Hämeen aluetoimiston vaalittavaksi. Tuo tieto kovasti ilahduttaa entistä ratsumiestä ja auttaa jatkamaan eteenpäin kohti lopullista voittoa.

”Ratsain tai jalan kunnia on sama.”

Noiden ratsumiesten sanojen siivittämänä hyvää kevään odotusta toivottaen.

Majuri Janne Parkkonen
Operatiivisen sektorin johtaja

Leuka pystyssä

ETEENPÄIN

SUUNNILLEEN VIISI VUOTTA sitten aloitin Päijät-Hämeen maakuntakomppanialaisena komentojoukkueen viestimiehenä. Ensimmäiset sitoumukset allekirjoitettiin Esikuntaeskadroonan auditoriossa 22.2.2008. Allekirjoittajia oli lähes 70. Kaikki tuona päivänä sitoumuksen tehneistä eivät ole enää mukana toiminnassa syystä tai toisesta. Myös harjoitusten vahvuudet ovat valitettavasti tipahtaneet tuolle samaiselle tasolle vaikka toiminnassa on mukana yli kaksisataa ihmistä.

Viisi vuotta on kulunut nopeasti. Matkalla on ollut surun ja ilon hetkiä, moni asia on muuttunut niin yksikössä kuin ympäröivässä maailmassa. Joistakin niistä on seurannut ilon hetkiä ja toisista taas liuta erilaisia pettymyksiä, niin minulle kuin muillekin yksikön taistelijoille, maakuntakomppaniassa, yksityiselämässä kuin ympäröivässä yhteiskunnassakin.

Pettymys määritellään seuraavasti; ”Pettymys on karvas tunne, joka seuraa niin suuria kuin pieniä menetyksiä ja takaiskuja.”

Hämeen Rykmentti lakkaa ja kuten jo tiedämme se aiheuttaa aluetoimiston väelle erinäisiä peliliikkeitä tulevien harjoituksiemme (2015) järjestämistä silmällä pitäen. Vaikka välillä pro-aktiivisten reserviläisten polulle tulee käsittämättömän oloisia käskyjä, on niiden mukaan mentävä. Välillä kannattaa ottaa virne suupieleen ja jatkaa eteenpäin, kuin yrittää kohottaa turhaan omaa verenpainettaan, sitä kun ei nykyään mitata harjoituksiin saavuttaessa. Ampumaratojenkin kohtalot selviävät kesään mennessä, toivottavasti parhain päin.

Ihmisen vahvuus on kykyä sietää pettymyksiä ja kykyä nousta niiden jälkeen ylös ja jatkaa eteenpäin. Päijät-Hämeen Maakuntakomppania muodostuu taistelijoista, joilla on tavallista korkeampi kyky sietää pettymyksiä. Tätä kautta myös yksikkömme sietää ja kestää niitä paremmin.

Nyt on siis korkea aika unohtaa isommat ja pienemmät tähän mennessä polulle asetetut ristikkäiset tikut ja jatkaa reippain mielin kohti uusia pettymyksiä.

Päijät-Hämeen maakuntakomppanian varapäällikkö
Reservin yliluutnantti
Kimmo Korhonen

15.-16.2.2013

ERIKKOIS- TOIMINTAHARJOITUS

Arkistokuva. Ei liity jutun harjotukseen.

PURISTUS OLKAPÄÄSTÄ, nyökkäys – ovi aukeaa ja kaksi taistelijaa etenee sisälle huoneeseen. Piiput pyyhkäisevät koko tilan läpi valmiina reagoimaan mahdolliseen uhaan. Hämärästä huoneesta ei löytynyt ketään. Kärkitaistelija ilmoittaa partion johtajalle ”tyhjä!” ja tehtävä jatkuu.

Vanhan kertausta uudella kokoonpanolla

Keihäänkärkiosasto Käki ja farmiliiga osasto Wellamo harjoittelivat reserviläisten ampumapäivän yhteydessä asutuskustaistelua uuden taistelutavan mukaisella partiojaotuksella. Asiantuntevana kouluttajana toimi Santahaminasta tuoreinta oppia aiheesta saanut Aku Aho.

Moni osallistujista oli saanut koulutusta aiheeseen jo varusmiesaikana ja vielä useampi päässyt harjoittelemaan temppeja reservin elämässä. Uuden taistelutavan mukainen partion toiminta toi silti uutta jokaiselle verrattuna vanhaan taistelija-paritoimintaan. Partio on tehokas elementti oikein käytettynä ja antaa ryhmänjohtajalle käteviä pelimerkkejä rakennukseen sijoitettavaksi.

Alkeista liikkeelle

Ensimmäisenä iltana osallistuttiin ampumapäivän järjestelyihin pystyttämällä reserviläisten pääosien vastaanottoon liittyen check point, sekä auttamalla ampumarastien pitäjiä järjestelyissä. Tämän jälkeen aloitettiin käytännön harjoittelu toisessa järjestävän osaston majoitukseen varatuista rakennuksista.

Ensin napakka teoriapaketti kouluttajalta, että saadaan jokaisen ajatusmaailma samalle lähtöviivalle. Tästä jatkettiin harjoittelemalla partion toimintaa sisäänmenossa huoneeseen. Loppuilta treenattiin ryhmäkoossa koko rakennuksen halluunottoa.

Lauantainaamuna hoidettiin vastaanottoon liittyviä toimintoja ja tämän jälkeen jatkettiin harjoittelua. Osastot ottivat haltuunsa toista majoitusrakennusta ja edellisen illan harjoittelu jatkui luontevasti hyvinä suorituksina. Osasto Wellamokin pysyi isoveljensä tahdissa saaden positiivista palautetta myös apukouluttajana toimineelta Tommi Tirkkoselta.

Tehtävänä oli etsiä henkilöitä sekä vaarallisia tai räjähteiden valmistamiseen soveltuvia esineitä. Muutamalla maalihenkilöllä ja piilotetuilla esineillä höystettynä harjoitustehtävään tulikin mukavasti maustetta ja kertausta tuli samalla niin etsintäkurssiin kuin voimankäyttökoulutuksiin liittyen. Kaikki aiemmin ja tällä kerralla opittu nivoutui hyvin yhteen ja osallistajat jäivät kaipaamaan lisää. Tässä harjoituksessa tahti pysyi etsintätehtävän luonteen takia rauhallisena, kuten alkuun sopivaa onkin. Ehkä jo seuraavalla kerralla osallistajat vyöryttävät vihollisen taistelijoiden täyttämää rakennuskompleksia – tai sitten jatkamme vielä hetken rauhallisemmalla tahdilla oppien.

Teksti Lauri Lännenpää

Kuvat Juha Mustonen ja arkistokuva Kaarina Honkalampi

[komppaniassa tapahtuu]

KAUKOPARTIOI

Alppijääkäriryhmä kaukopartiomiesten jäljillä

Kouvolan varuskunnan urheilijat ja Suomen sotilasurheiluliitto järjestävät Utissa ja Kouvolan ympäristössä vuosittain Päämajan kaukopartiomiesten perinteitä kunnioittavan pitkänmatkan hiihtotapahtuman. Hiihdettävät matkat ovat 300, 225, 150, 75, 30km.

Sysmä-Asikkala-Lahti-Orimattila akselilta oli valikoitunut viisi urhoa hiihtämään itseään vastaan, ja kapteeni Parikka Heinolan suunnalta järjestämään moottoroitu huolto ladun varteen. Pohjoinen ryhmä majoittui Uttihallin orren alle jo perjantai-illan aikana, kun eteläinen flunssan vaivaama osa miehistyksestä siirtyi vasta lauantai-illan toiminta-alueelle. Hiihtovarusteet saattoi varata järjestäjältä, mutta sai toki omiinkin käyttää, kuten teki mm. allekirjoittanut. Ilmojen valti-
as oli melko armollisella päällä kun lauantain säätilaksi osui aurinkoinen pakkaspäivä. Todella pitkän matkan hiihtäjät kyläkin olivat aloittaneet urakkansa jo perjantai-illan kello 6.00, sillä hiihdettävää oli kahdelle vuorokaudelle 300 kilometriä. Yli 100 km:n hiihtäjiä oli toistasataa. Hiihtäjien kokonaismäärä lähenteli neljäsataa. Oma osastomme hiihti 75

km:n lenkin ja jutun kirjoittaja siis vain 35 km. Pakkasta oli lähdössä, aamu seitsemältä noin -18 astetta. Kelkkaurat olivat kiitettävässä kunnossa ja pelto-osuuksilla nautittiin täysin kantavasta hangesta. Ainoa harmi oli armeijan suksista puuttuva pito. Voiteet eivät pysyneet pohjissa eikä pitoteipeistäkään ollut apua, joten monelle ohimenevälle piti todeta ainon pidon löytyvän sauvoista.

Reitti kulki Utista kuutostien pohjoispuolta Voikkaan kautta Kuusankoskelle ja sieltä litin kunnan puolelle Anhavan ulkoilumajalle. Matkan aikana herkkuisimpia kokemuksia olivat Kymijoen siltojen ylitykset sekä jotkut jäiset ja sieltä täältä hiekoitetut kadut. Niillä osuuksilla jouduttiin mittailemaan todellisia taitoluistelijan kykyjä. Reilun parinkymmenen kilometrin välein oli järjestäjän puolesta tarjolla ilmaista mehua ja ruokailumahdollisuus maksua vastaan. Meidän osasto kyläkin käytti vain Sepon, Akin ja Jaken järjestämää omahuoltoa, johon sisältyi mm. nestekaasulämmitteistä makkarakeittoa, palvilihaa, mehua, leipää, maitoa, kahvia, pullaa, keksejä, suklaa-pähkinä-rusinasekoitusta... jne. Tietysti huoltoon sisältyi myös varasuksia ja sauvoja joita myös ulkopuolisille lainattiin. Kysyttiinpä meiltä myös paristoja GPS laitteeseen joita oli näillä yli 150km hiihtäjillä. Anhavan ulkoilumajalle saavut-

IIHTO 2013

tiin noin iltapäivä kahden tienoilla. Koska sähköä oli saatavissa, alkoi vimmattu suksien voitelu, kuumaa rautaa hyödyntäen. "Puolimatkan krouvissa" paluumatkalaiset vaihtoivat ruokailun jälkeen vielä kuivaa ylle ja aloittivat iltahämäriin jatkuneen urastuksen takaisin Uttiin, josta siis muodostui yhteistaivalta 75 kilometriä! Varsin kohtuullinen suoritus meidän sukupolvelta, yhden päivän aikana, näin rauhan oloissa. Lopuksi mielenkiinnosta aihetta kohtaan, lainaus teoksesta: Päämajan Kaukopartiot jatkosodassa, Lassi Saressalo 1987. Kaukopartiohihto 2013 suoelijan Korpraali Eino Hietalan, 4/ErP4(Os. Paatsalo), kolmannelta partiomatkalta Tuoppajärveltä Muurmannin radalle 12 - 19. tammikuuta 1943. "...yhtämittaista hiihtoa kesti reilun vuorokauden ennen kuin partionjohtaja salli miestensä levähtää eräässä metsäsaarekkeessa. Radioyhteys otettiin kotiin ja tiedon mukaan partiota ajoi takaa toistakymmentä vihollispartiota, ... kolmen vuorokauden lähes yhtämittaisen hiihdon jälkeen partiomiehet kohtasivat Suomalaisen partion joka oli lähetetty kenttävartiosta heitä vastaanottamaan..."

Teksti ja kuvat Arto Tapiomaa

[tulevia tapahtumia]

Maakuntakomppanian kuukausipalaverit:

18.4.
16.5.
13.6.
8.8.
5.9.
26.9.
24.10.
21.11.

Ajankohta on klo 18.00 ja paikka Esikuntaeskadronan auditorio, mikäli mitään muuta ei ilmoiteta. Viimevuotisen käytännön mukaan tilaisuuteen ovat tervetulleita KAIKKI maakuntajoukkolaiset ja osallistumista erityisesti toivotaan.

Lylyinen

Pirkanmaan aluetoimisto järjestää Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen Pirkanmaan koulutus- ja tukiyksiköltä tilatun paikallistaistelukilpailu "LYLYISEN" reserviläisille Kuorevedellä Ilmavoimien Teknillisen Koulun Hallin varuskunnan alueella lauantaina 27.4.2013.

Voimankäyttö 3

VK 3 järjestetään 17-19.5.2013. Kurssille voivat osallistua kaikki ne henkilöt, jotka ovat jo suorittaneet kurssin. Huomatkaa siis, että VK 3 on tänä vuonna kertauskurssi henkilöille, jotka ovat suorittaneet sen aikaisemmin. Kurssin vahvuus on 20 henkilöä

Maasto- ja karttahaarjoitus

toukokuussa

Kuntotestejä ja coopereita

järjestetään pitkin kevättä. Seuraa joukkueesi toimintaa ja sähköpostitiedotteita!

Kesäyön marssi

Pirkkalassa 8.6.

Grenadier ja Spur ride 2013

8.-12.7.2013, kolme kolmen hengen kilpailupartiota ja tukiosasto. Kilpailupartioiden osalta yhteyshenkilönä Juha Mustonen ja tukiosaston Mikko Sippola.

112-PÄIVÄ MUISTUTTI ARJEN SANKARUDESTA

KEVÄÄN ENSIMMÄINEN rekrytointitapahtuma järjestettiin kauppakeskus Karismassa 112-päivänä, joka tänä vuonna sattui maanantaille.

Sen lisäksi, että tapahtumassa pääsi tutustumaan maakuntakomppanian toimintaan ja kyselemään esittelijöiltä siitä, oli mahdollista mitata taitojaan laserammunnassa. Valitettavasti tällä kertaa päivä ei ollut yleisö-

menestys, satunnaisia kiinnostuneita kyllä pisteellä kävi päivän mittaan, mutta hieman syrjäinen sijainti ja päivän osuminen viikon al-

kuun verottivat kävijöitä kauppakeskuksessa.

112-päivää vietetään vuosittain helmikuun 11. päivänä ja sen tarkoituksena on saada ihmisiä tunnistamaan ja ennaltaehkäisemään erilaisia vaaratilanteita sekä antaa neuvoja aktiiviseen ja vastuulliseen toimintaan mahdollisissa hätätilanteissa. Samalla lisätään kansalaisten turvallisuusmyönteisyyttä sekä turvallisuustietoja ja -taitoja. Tänä vuonna 112-päivää vietettiin jo 17. kerran ja tapahtumasta on kehittynyt merkittävin valtakunnallinen turvallisuuden yhteistyökampanja.

112-PÄIVÄ
112-DAGEN | 112 DAY
11.2.2013

SUNNUNTAIHIKOILUA

JO KLASSIKOKSI

muodostuneet maakuntakomppanian sunnuntaitreenit pyörivät edelleen. Treenisalille kannattaa suunnata, sillä sen lisäksi, että samalla on mahdollista nähdä kavereita, tarjolla on monipuolisesti erilaista harjoittelua, josta on hyötyä myös muussa komppanian toiminnassa.

Aivan joka viikoksi ei treenejä voida taata ohjaajien kiireiden ja vähyyden vuoksi. Ilmoitukset treeneistä tulevat aina päivystäjän kautta sähköpostitse, joten sitä kannattaa seurata. Pääsääntöisesti harjoitukset alkavat kello 18.00, joskus on aloitettu jo klo 15.00. Paikkana on Hämeen rykmentin palloilu- tai painisali. Kesällä harjoituksia järjestetään myös ulkona, jolloin aiheena voi olla esimerkiksi esterata.

Harjoituksien ohjelmassa on monipuolista liikuntaa varmasti jokaiseen makuun, tarjolla on voimankäyttöä, sekä fyysistä että välineillä tapahtuvaa, sisältäen perus- ja caseharjoituksia.

Mukana on myös "mattopainia", kahvakuulaa, kuntopiirejä, "hikijumppaa", crossfitiä ja sählyä. Luvassa on myös nyrkkeilyä sekä krav magaa. Myös harjoituksien sisällöstä kerrotaan päivystäjän sähköpostissa.

Varusteiksi riittää normaali sisäliikuntavarustus. Plussaa ovat painitossut tai muut sisäliikuntajalkineet, jotka myös helpottavat omaa tekemistä. Treenata voi myös maastopuvussa ja suojailevia saa käyttää harjoittelussa.

Sunnuntaitreeneihin ovat tervetulleita kaikki maakuntakomppaniaan kuuluvat! Mitä aktiivisemmin väkeä käy treeneissä, sitä sujuvammin ne varmasti pyörivät! Tämä on myös loistava tilaisuus uusille liittyä mukaan toimintaan ja tutustua porukkaan.

YHDISTYKSEEN JÄSENIÄ

KEVÄÄLLÄ ON JATKUNUT aktiivisesti Varmistin-yhdistyksen markkinointi maanpuolustuksen tukijoukkona. Jäsenhankintaan teetettyjä jäsenkortteja on koekieluontoisesti jaettu muutamissa kaupunginosissa Lahdessa, minkä lisäksi kortteja on jaettu kädestä käteen -periaatteella. Muutamia yrityksiä on jo liittynyt mukaan tukemaan Varmistin ry:tä, mutta lisää tarvitaan. Yrityksiä ajatellen on nyt suunniteltu oma banneri, jonka kannattajayritys voi julkaista omilla verkkosivuillaan ja näin olla näkyvästi mukana tukijoukkossa. Banneriin tulisi tehdä linkitys, jotta klikkaamalla pääsee suoraan Varmistin-yhdistyksen sivuille tutustumaan kannatusjäsenyyteen.

Myös jokaisen maakuntajoukkoon sitoumuksen tehneen reserviläisen tulisi liittyä yhdistyksen jäseneksi -juuri reserviläisten tukemiseksihan yhdistys toimii! Maakuntakomppanian 200 reserviläisestä vain noin 80 on jäsenenä yhdistyksessä. Vuoden jäsenmaksu, 30 euroa, on pieni sijoitus yhteiseen asiaan, mutta yhteenlasketuna jo melko suuri summa oman toiminnan hyväksi. Liittymislomakkeita saat joukkueesi johtajalta tai käyttämällä vierisen sivun lomaketta. Liittyminen onnistuu helposti myös Varmistimen verkkosivuilla sähköisesti, jolloin säästyt lippujen ja lappujen lähettelyn vaivalta.

Tekstit ja kuva Kaarina Honkalampi

Varmistin ry
kannatusjäsen

Katso lisää ja liity
► www.varmistin.fi

AMPUMAAAN YHDISTYKSESSÄ

AMPUMATAITO ON tärkeimpiä yksittäisen sotilaan taitoja.

Eräänä tärkeänä tekijänä Suomen sotien lopputuloksessa oli aktiivisen suojeluskunta toiminnan ja metsästyksen kautta hankittu hyvä ampumataito. Tekniikan kehitys ei ole vähentänyt fyysisen kunnan, eikä ampumataidon merkitystä taistelukentällä. Vihollistaan nopeampi ja tarkempi ampuja voittaa kaksintaistelun. Mikään asejärjestelmä ei ole tehokas, jollei sen käyttäjä hallitse aseensa käyttöä.

Armeijassa moni oppii perusteet aseenkäsittelystä ja amunnasta, taidot eivät kuitenkaan pysy yllä eivätkä kehity ilman harjoitusta. Maakuntakomppaniaan sijoitetuilla reserviläisillä on etuoikeus harjoittaa ampumataitoaan kertausharjoituksissa ja MPK:n kursseilla muutaman kerran vuodessa. Hyvän ampumataidon ja aseenkäsittelyn oppiminen vaatii kuitenkin lisäksi itsenäistä harjoittelua. Jotta harrastaja voi hankkia omia aseita, tulee hänen harrastaa aktiivisesti jotain ampumalajia. Pistoolin, revolverin, pienoispistoolin tai pienoisrevolverin hankinta edellyttää kahden vuoden ajan jatkunutta aktiivista harrastamista.

Varmistin Ry on nyt ampumaseura ja maanpuolustuskiltojen liiton jäsen. Ampumatoiminta alkaa keväällä, säännöllisen epäsäännöllisinä ohjattuina A-rata vuoroina. Vuoroille tuodaan myös laina-aseita. Ampumatoimintaan osallistuminen edellyttää joko Reserviläisliiton ampumaturvaa, Suomen Ampumaliiton lisenssiä tai muuta ampumaharrastuksen katta-

vaa vakuutusta.

Harjoituksia pidetään sekä matalan aloituskyvyn aloittelija tason perusammuntoina, että hieman kokeneemmille ampujille soveltavina harjoituksina. Harjoitukset ovat reserviläislajeihin painottuvia URHEILUAMMUNTA-harjoituksia, eivät taisteluumuntaa. Ampumatoiminnasta osa järjestetään sovellettuna reserviläisammuntana. SRA on Reserviläisurheiluliiton kilpaurheilulaji, joka on tarkoitettu suomalaisten reserviläisten tilanteenmukaisen ampumataidon vertailuun ja kehittämiseen. Kilpailuissa ja harjoituksissa käytetään itselataavaa kivääriä, pistoolia ja haulikkoja. Kilpailussa suoritusten pisteytys perustuu ampumatarkkuuteen ja suoritukseen käytettyyn aikaan. Kilpailuissa suoritukset ovat rasteja, jotka ovat kuvitteellisessa taistelutilanteessa suoritettavia ampumatehtäviä.

Varmistin Ry:llä on yhteiset ampumaratavuorot Maakuntakomppanian kanssa, joilla voi käydä itsenäisesti harjoittelemassa. Varmistin Ry:n jäsenyyttä kannattaa myös markkinoida ampumatoiminnasta kiinnostuneille maakuntakomppaniaan kuulumattomille ystäville ja kylänmiehille. Ensimmäinen ohjattu harjoitus järjestetään **16.04.2013 klo 1700-2000 Hälvälän pistooliradalla**. Tervetuloa!

Ampumatoiminnan johtaja

Pirkka Mellanen

Varmistin Ry

Kirjemaksu

LIITY NYT.

- Jäsen, 30 euroa
 Kannatusjäsen, jäsenmaksu 100 euroa
 Kannatusjäsen, vapaavalintainen jäsenmaksu, yli 100 euroa, summa _____

Nimi

Sähköposti

Syntymäaikaly-tunnus

Postiosoite

Postinumero ja -toimipaikka

Puhelin

Haluan Varmistin-lehden

Sähköisenä (pdf) Postitse kotiin

Täytähän kaikki tiedot, kiitos.

Varmistin ry
 PL 182
 15101 LAHTI

MARSSI

KÄVELYN SOTILAALLINEN MUOTO

Sotilaatko muka lähtisivät kävelylle? Sotilaat lähtevät mieluummin marssille! Marssi tekee kävelystä sotilaallista, ja sillä tietenkin tarkoitetaan sotilasosaston siirtymistä paikasta toiseen, joko jalan tai ajoneuvoilla.

SEN LISÄKSI, ETTÄ MARSSILLA on tarkoitus päästä paikasta A paikkaan B, on marssi myös liikunta- ja harastusmuoto, jossa on mahdollista haastaa itsensä todella kovilla ja pitkäkestoisilla suorituksilla. Erilaisia marssitapahtumia järjestetään paljon Suomessa ja maailmalla. Yksi tunnetuimpia ja samalla maailman suurin marssitapahtuma on Hollannissa järjestettävä Nijmegenin marssi. Marsseja on myös hyvin eri tyyppisiä riippuen reitistä ja maastosta. Lyhyempikin matka voi olla haastava ja fyysisesti raskas, jos matkaa tehdään maastossa suunnistaen. Maakuntakomppaniasta Grenadier-sotilastaitokilpailuun osallistuneilla on ollut myös tilaisuus kilpailun yhteydessä marssia Alppijääkärimarssi Itävallan komeissa maisemissa.

HARJOITTELU. Marssimaan ei opi muuten kuin marssimalla, ja harjoittelu kannattaa aloittaa mieluiten puoli vuotta tai vuosi ennen isompaa tapahtumaa. Viikossa voi kävellä useampia eri vauhtisia ja pituisia lenkkejä ja kerran viikossa tehdä selkeästi pidempi lenkki. Myönnettäköön, että raavaan miehen ”tyhjänkävely” ja varsinkin jos satut tehostamaan kä-

velyä sauvoilla, on vaikeasti selitettävissä? Kommentit kannattaa kuitenkin kestää sotilaallisesti! Lisäksi sosiaalisista paineista huolimatta kävely/marssiharjoittelu on parasta lääketta pieniin selkään ja polvivaikeuksiin! Marssiharjoitukset isommalla porukalla tuovat harjoitteluun oikeaa marssimisen tuntea, ja yhdessä tahtuu pidempikin matka kevyemmin. Tätä varten järjestetäänkin näitä paikallismarssiharjoituksia joihin alati toivomme lisää osallistujia.

JALKINEET. Perinteinen sotilaallinen marssijalkine on varsikenkä, kaverien kesken maihari. Uudenkarheilla kengillä ei kannata lähteä suoraan marssitapahtumaan, vaan kenkiä pitää ajaa sisään mieluummin kuukausien ajan. Jos mahdollista kannattaa niihin totutella myös työssä, muulla vapaa-ajalla sekä harjoituksissa. Hyvä sukka marssijalle on ihon myötäinen, paikallaan pysyvä ja saumaton. Lisäksi aina pitää käyttää toista sukkaa jolloin kaikki hankaava liike tapahtuu sukien välissä eikä iholla! Pitkällä matkalla kengässä makkaralla oleva sukka on piinallinen kokemus ja pienetkin saumat tai rypyt voivat aiheuttaa rakkoloja. Vaihotosukkaa kannattaa pitää mukana, sekä myös vaihtopohjallisia, unohtamatta rakkolaastareita.

Marssivälineistä eli jaloista kannattaa myös pitää hyvää huolta – kynnet on pidettävä lyhyinä ja jalat rasvattava säännöllisesti. Rasvaus on kuitenkin ennakoivaa hoitoa, koska marssille lähdeessä kannattaa vähintään kantapää ja päkiä teipata. Tunnetusti teipit eivät pysy vasta rasvatussa ihossa kiinni. Teippaus onkin sitten oma taiteenlajinsa, johon on syytä ja mahdollista tutustua päivystäjän kautta saatavan DVD-tallenteen avulla. Kyseisen opetusvideon on laatinut kokenut ”marssivaikuttaja” Vesa Pyykkö apujoukkoineen.

Sotilasmarsseissa käytetään myös säännöllisesti vähintään 10kg lisäpainoa, yleensä repussa kannettuna. Jos käyttää omaa kantolaitetta, kannattaa hankkia laadukas rangal-

[mukaan marssimaan]

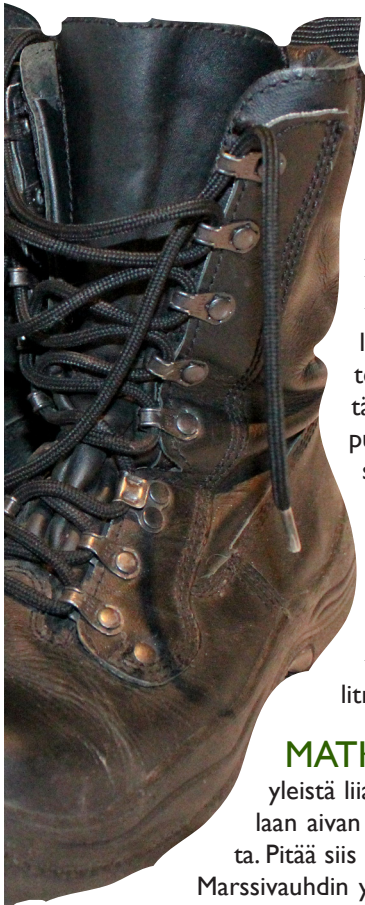
Keväällä 2013 on tarkoitus järjestää (25 km kuudessa tunnissa), kenttäkelpoisuusmarsseja maakuntakomppanialle ja ”vapaalle reserveille”. Samalla harjoitellaan Kesäyön marssia varten. Marssit toteutetaan MPK:n kursseina vakuutusturvan takia. Aloitus huhtikuun puolivälin vaiheilla. Tarkennukset päivystäjän viesteillä.

Reitit:

Hennala- Salpakangas-Renkomäki- Hennala, asfaltti, n.25km
Hennala-Jalkaranta-Messilä Salpakangas-Hennala, asfaltti, n.25km
Orimattilan keskustan ympäristö, asfaltti/sora, n.25km
Suunniteilla Tiirimaan maastossa polkureitistö, sora, n. 10km

la jäykistetty ja lantiovyöllä varustettu reppu. Tietysti sotilaallisen vihreä.

RAVINTO. Edellisinä päivinä kannattaa nauttia esim. pastaruokia ja muita pitkäketjuisia hiilihydraattituotteita ja kohtuullisesti suolaa ja ehkä ottaa se magnesiumtablettikin. marssitauoilla parasta on ruisleipäeväs ja taskussa esim. pähkinärusina sekoitusta yms. itselle sopivaa, ja omalle vatsalle etukäteen totuteltu energiajuoma ja riittävä määrä vettä. Juoma-astia pitää sijoittaa olkaviihkeeseen tai käyttää letkulla varustettua camelbagia. -Jos pitää aina pyytää kaveria antamaan juomapullon reppuun, jätät helposti juomatta tarpeeksi ja lisäksi aiheutat kanssamarssijoihin turhaa närää... Nestettä voi myös ottaa mukaan hieman ylimääräistä. Jos marssin loppupuolella ei ole enää tarvetta juoda, voi turhan painon helposti kaataa pois. Marssikoulutusoppaat antavat yleisohjeeksi nauttia nestettä n.1 litra tunnissa.

MATKALLA. Alkumatkasta on valitettavan yleistä liiallinen vauhdinpito, kun taas lopussa ollaan aivan puhki eikä voida enää korjata tilannetta. Pitää siis sietää alussa "hitaalta" tuntuvaa vauhtia. Marssivauhdin ylläpito ja tasaisuus korostuu erityisesti pitkillä matkoilla. Tässä auttaa nyttemmin yleistyneet GPS-laitteet. (jos ovat tapahtumassa sallittuja)? Sotilasmarssin perimmäinen tarkoitus on siirtää joukko perille toimintakykyisenä! Näissä asioissa tietysti korostuu johtajan vastuu.

[keski-euroopan vuorilla koettua ja kuultua...]

Vuorimarssilla on kesäaikaankin huomioitava samat tosiasiat kuin syksyisin pohjolan tuntureilla. Liikuttaessa jyrkillä rinteillä, on erityisesti otettava huomioon jalkineiden sopivuus ja nauhojen kireyden säätö, jonka tarpeen kyllä huomaa varsinkin alas tultaessa. Vaatetuksessa pitää huomioida nopeat sään vaihtelut. Vuorilla 2000m korkeudessa UV säteily on huomattavasti voimakkaampaa, kuin lähellä merenpintaa, huomaa siis ihon suojaus!

Kesähelteellä ympärillesi ilmestyvä poutapilvi saattaa laskea lämpötilaa 15 astetta alle puolessa minuutissa ja kosteus kastelee T-paitasi hetkessä kuin kylmä suihku! Ei miellyttävää eikä terveellistä...pidä siis esim. sadeviitta nopeasti saatavilla. Saat suojan kosteudelta sekä tuulelta. Ukospilveen joutuminen saattaa myös yllättää. Pysähdy, jätä metalliesineet (vaellus-sauvat ja jos olet sotilas tai metsästäjä, myös pitkä ase) jonkin matkan päähän painanteeseen ja mene itse sadeviitan alle matlaksi ja odota pilven ohimenoa ja toivota itsellesi onnea. Huolehdi tietysti myös kanssakulkijoista, sillä ethän mene tietenkään vuoristovaeluksille tai sotilasmarsseille yksin! **Arto Tapiomaa**

Osastona eteneminen sujuu parhaiten kun lyhyimmät tai väsyneimmät marssijat ovat edellä ja askeletaan tahdissa mutta ei välttämättä "samalla jalalla". Taloudellisin ja vähiten raskas kävelytyyli löytyy kun saa askelluksen rullaamaan niin ettei asfaltilla kuulu oikeastaan mitään ääntä (ei läpsettä eikä laahausta), silloin on meno parhaimmillaan. Taukoja täytyy pitää noin yksi tunnissa, mutta ei yli kymmentä minuuttia pitempänä. Marssin päätyttyä tarkkaile kaverisi vointia noin vartin verran ja kannattaa myös liikkua kevyesti loppupäivän aikana eikä heittäytyä täysin liikkumattomaksi, näin palautuminen nopeutuu. Raskaan harjoituksen jälkeen voi myös nauttia erilaisia palautusjuomia?

Teksti Arto Tapiomaa ja Kaarina Honkalampi

KESÄYÖ PIRKKALASSA

Marssiharjoittelu on hyvä aloittaa jo lumien sulaessa ja kevätauringon lämmittäessä, niin voi hyvissä ajoin ilmoittautua tulevalle Kesäyön marssille, johon myös maakuntakomppaniasta kerätään toivottavasti suuri joukkue.

Nyt 16. kerran järjestettävä marssitapahtuma järjestetään tänä vuonna 8. kesäkuuta Pirkkalassa, jossa reitit kiertävät Pirkkalan ja osittain Lempäälän ulkoalueiden maastossa. Marssin järjestäjänä toimii toista kertaa Maanpuolustuskoulutusyhdistys –tapahtumaa ovat siis päävastuussa tekemässä paikallinen Pirkanmaan koulutus- ja tukiyksikkö reserviläisineen ja vapaaehtoisine toimijoinen.

- Pirkkala on paikkana erilainen kuin Santahaminan saari, jossa marssi järjestettiin viime vuonna. Siellä joku saattoi ajatella, että kierretään vain tylsää lenkkiä, kertoo Pirkkalan marssin pääsihteeriksi, Kristiina Slotte.

- Toisaalta Santahaminaan tuli paljon väkeä, jotka eivät välttämättä osallistu nyt Pirkkalaan. Moni halusi tulla verestämään vaikkapa vanhoja armeijamuistojen, tai ylipäätään paikka sai helsinkiläisiä liikkeelle, hän toteaa.

Joukkueet ja yksittäiset marssijat voivat valita 38, 23, 12 tai 6 kilometrin matkoista, minkä lisäksi perheille on omat 6 tai 12 kilometrin marssinsa. Lähtö tapahtuu yhteislähdöllä kello 12. Nimestä

huolimatta yöllä ei päästä marssimaan, vaan maaliin saavutaan kello kahden ja iltaseitsemän välillä. Alkuihan ja yön hämärässä marssimisessa on oma tunnelmansa, minkä myös järjestäjä on huomoinut.

- Toivomme, että seuraavana vuonna saamme marssin lähdön taas alkuiltaan, jolloin voi taas puhua kesäyön marssista, Kristiina Slotte sanoo.

Maakuntakomppanian osallistumisesta marssille tiedotetaan vielä myöhemmin päivystäjän kautta.

Teksti Kaarina Honkalampi

PAINEEN ALLA PARHAIMMILLAAN

Petri Ruusunen ja Arto Tapiomaa ovat monen kurssin ja marssikilometrin reserviläisiä. Huoltojoukkueen johtaja ja kakkosmies vakuuttavat, että huolto on enimmäkseen muutakin kuin soppakauhan pyörittelyä.

VAIKKA PETRI RUUSUSEN ja Arto Tapiomaan varusmiespalveluksien väliin mahtuu kymmenisen vuotta, on molemmilla melko yhteneviä muistoja noilta ajoilta. Siinä missä Pete suoritti palveluksensa vuoden 1990 toisessa saapumiserässä Keuruun pioneeripataljoonassa, astui Arto palvelukseen vuonna 1982 Hämeenlinnan linnankasarmilla.

- Palveluspuvut olivat harmaita, maastopuvut kyllä jaettiin, mutta ei niitä käytetty juuri missään, ehkä jossakin maastoharjoituksessa. Ajoneuvoina oli vielä Zilejä ja Uazeja, Pete kertoo.

Myös Arto palveli perinteisissä armeijan harmaissa. Molemmat nyökyttelevät, että käytössä oli vielä nahkasaappaat ja jalkarätit. Arto kertoo, että Venäläisten Zilien mukana tuli kaikki muukin liittyvä varustus, kuten esimerkiksi lammas-

turkit. Hän muistelee hieman huvittuneena hetkeä, kun kuskit talvella lammasturkeissaan kohtasivat hieman uudemmin varustettuja joukkoja Scania-autoineen.

- Aivan viimeisillä viikoilla tuli musta baretti Panssariprikaatin tunnuksiksi, Arto kertoo. Tuolloin ei vielä ollut käytössä varsinaista barettikokardia, vaan päähinettä koristi tavallinen kokardi.

Varusmiespalveluksessa Pete ehti saada koulutuksen kahteen eri tehtävään. Aliupseerikoulussa hänestä tehtiin ensin pioneeriryhmän johtaja, ja toisessa vaiheessa Kokkolassa hän sai aseepän koulutuksen.

- Siellä oppi korjaamaan aseita. Kyllä osaisin rynnäkkökiväärinkin korjata riippuen, mitä työkaluja olisi käytettävissä, hän sanoo.

Arto taas meni autokuskiksi ja suoritti moottoriAUK:n Niinialossa, jossa hänestä leivottiin tykinkuljetusryhmän johtaja.

Reserviläisuralle vasta vähitellen

Kummankaan reserviläisura ei lähtenyt käyntiin heti armeijan jälkeen. Petellä taukoa armeijatuohuihin ehti vierähtää 15 vuotta.

- Vuonna 2006 tuli kutsu Rovajärvelle. Hämeen rykmentti järjesti siellä kertausharjoituksen asevarikkojoukkueelle, eli siellä oli tältä alueelta kaikki taisteluvälinepuolen ihmiset, hän muistelee.

Kyseessä oli todella mittava harjoitus, jossa reserviläiset pääsivät johtamaan kukin vuorollaan taisteluvälineryhmää ja huolehtimaan monen täysperävaunukuormallisen ampumatarvikkeita jakamisesta. Pitkästä tauosta huolimatta Pete toteaa asioiden olleen takaraivossa. Vaikka oli mennyt 15 vuotta ilman laukaustakaan rynnäkkökiväärillä, hän kertoo saaneensa ammunnoista parhaat tulokset, ja päätyneensä auttamaan myös muita aseiden käsittelyssä. Tuosta harjoituksesta syntyi kipinä myöhempäänkin reserviläistoimintaan, alkuun erilaisilla MPK:n kursseilla ja 2008 alkaen Päijät-Hämeen maakuntakompaniassa.

Artollekaan ei kertausharjoituskutsuja kuulunut kotiutumisen jälkeen. Hän kertoo heränneensä reserviläistoimintaan vuonna 1998, jolloin liittyi Orimattilan reserviläisiin. Vuonna 2004 oli vuorossa ensimmäinen MPK kurssi. Sen jälkeen kurssija onkin kertynyt Arton omien laskujen mukaan jo toista sataa. Ensimmäisen kerran maakuntakompanian toimintaan hän tuli myös vuonna 2008.

- MPK:ssa ajauduin huoltopuolelle siksi, että siellä oli aina vajaan, hän toteaa.

Molemmilla on takanaan myös kouluttajakoulutuksia Haminaassa, Pete on muun muassa saanut ammunnanjohtajana johdattaa yhden jos toisenkin maakuntakompanian ammunnoista.

Mars mars

Sekä Pete että Arto ovat tuttu näky vetämässä komppanian marssiharjoituksia. Molemmilla on takanaan niin Kesäyön marssija kuin PAK-marssejakin. Pete toteaa, että marssiminen on hyvä tapa koetella omia rajoja sen lisäksi, että treeneissä ehtii tavata tuttuja ja vaihtaa kuulumisia.

- 40 kilometrin marssi on jo ihan eri asia kuin 25:en, jonka nyt marssii ilman harjoittelua. Neljälläkymppillä on viimeinen 10 kilometriä aina mielenkiintoinen.

Aktiivisuudesta kertoo jotakin se, että Artolla on edellisvuonna takanaan 9 pitkä marssia.

Maanpuolustusharrastuksessa molempia motivoi kiinnostava tekeminen ja itsensä haastaminen.

- Kyllä näistä hommista pitää tykätä, kun tässä on mukana. Se on se porukka, jossa on huippuluokan persoonia. On etuolikeus olla mukana, Pete toteaa.

17-vuotiaana kotoaan maailmalle lähteneenä hän pitää tärkeänä omaa elämäkokemusta ja sitä, että on oppinut selviämään hankalastakin tilanteista. Arto on samoilla linjoilla.

- Se tässä onkin, että porukka olisi täysin erilainen, jos se olisi

Paljon muutakin kuin varsinaista huoltoa mahtuu joukkueen ohjelmaan. Esimerkiksi viranomaisharjoituksessa tehtävät saattavat olla aivan toisenlaisia. Myös Pete oli mukana Tyynne-harjoituksessa syksyllä 2011.

koottu suoraan varusmiehistä. Maanpuolustus harrastuksena on osaltaan vakavaa yhteiskunnallista vaikuttamista, -toimii tehokkaana irtiottona arjesta, motivoi pitämään itsensä henkisesti ja fyysisesti hyvässä kunnossa ja saa tässä tyydyttää vähän poikamaista seikkailunhaluakin, hän luettelee.

-Lisää kuitenkin vielä että pitää muistaa säilyttää tasapainotila harrastusten perhe-elämän kesken.

Monipuolisen osaamisen joukkue

Joukkuettaan Pete kuvailee monipuoliseksi. Eri alojen osaamista löytyy paljon, ja tehtäviä voi jakaa hyvinkin ristiin jokaisen osatessa myös toisten töitä.

- Kyllä siellä on paljon oma-aloitteisuutta ja itsenäisyyttä. Ei tarvitse hirveästi ohjailta, kun porukka osaa itse alkaa tehdä, Pete kuvailee.

Varsinaista säännöllistä omaa toimintaa joukkueen kesken ei ole. Porukka on helpompi saada kokoon harjoituksiin, ja aktiivinen väki onkin pysynyt melko samana vuodesta toiseen. Tälle vuodelle huoltojoukkueeseen toivotaan aktiivista osallistumista, että saataisiin sairaslomalaiset takaisin riviin ja uusia rohkeasti mukaan kokeilemaan. Huollolle toimintaa ja itsensä likoon laittamista riittää.

- Kyllä huollossa on myös haasteellisia tehtäviä, se on paljon muutakin kuin keittoastioiden kantamista. Omakin motto on, että paineen alla parhaimmillaan, vaikka muuten saattaa näyttää, että eihän toi tee mitään. Mutta kun toiminta alkaa, pystyykin ihan eri suorituksiin, kun kone lähtee käyntiin, Pete vakuuttaa.

Hän pohtii, että lisää väkeä olisi helpoin kalastella mukaan vaikkapa yleisten ampumapäivien yhteydessä, jossa uudet jo konkreettisesti näkisivät toimintaa. Omien sanojensa mukaan Pete ei itsekään ole nyt voinut käyttää joukkueen asioihin niin paljon aikaa kuin pitäisi. Kotona 2-vuotiaan tyttären kanssa vietetään nyt ainutlaatuisia hetkiä, joista ei myöskään voi tinkiä.

- En ole kyllä vielä päässyt samaan kuin Koskisen Heikki, joka on oikea joukkueenjohtajan esikuva, hän hymyilee viitaten Padasjoen joukkueenjohtajaan.

Teksti ja kuvat Kaarina Honkalampi

VARMISTIN 2013

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania